

Te-aş iubi...

Camelia Ardelean

Te-aş plămădi din lut, așa cum ești
Ascuns în labirintul minții mele,
În brațe să te țin, să-ți spun povești,
Iar tu să-mi alungi gândurile rele.

Ți-aş dărui apoi un suflet cald,
Ca roua de pe flori în miezul verii,
Te-aş înveli cu ochii-mi de smarald,
Cum luna mângâie mantia serii.

Și te-aş iubi... cum n-ai mai fost iubit,
Ca-ntr-un poem nescris pe astă lume.
Știind că pentru mine-ai fost ursit,
Aș respecta orbește vechi cutume.

Și m-ai iubi, topind, ca un vulcan,
Adâncurile mele înghețate,
Aș înota, sirenă-ntr-un ocean
De liniște, nu de singurătate.

Iar amândoi, pe-un nor incandescent,
Înfierbântați de lava pasiunii,
Ne-am contopi într-un vârtej ardent,
Uitând de noi, de ce vor zice unii.

Întemnițată de iubirea ta,
Sclavă ți-aş fi întreaga noastră viață,
Pe-o stea cu tine-aş naufragia,
Nu ți-aş da drumul până dimineată...